

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI i KONSUMENTÓW
W WARSZAWIE**

RWA-56/23/587/2001/GM

Warszawa, dn. 23 maja 2002 r.

DECYZJA Nr RWA – 8/2002

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 ze zm.), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **odmawia się** wszczęcia na wniosek Burmistrza Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna postępowania antymonopolowego w sprawie stwierdzenia stosowania przez spółkę Metsä Tissue S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornej praktyki ograniczającej konkurencję określonej w art. 8 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku odbioru i oczyszczania ścieków przyjmowanych z kanalizacji miejskiej w Konstancinie-Jeziornej poprzez narzucanie Miastu i Gminie Konstancin-Jeziorna limitu zrzutu ścieków komunalnych odbiegającego od faktycznych możliwości technologicznych eksploatowanej przez ww. spółkę oczyszczalni ścieków.

UZASADNIENIE

W dniu 11 czerwca 2001 r. wpłynął do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniosek Burmistrza Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna (zwanego dalej: Wnioskodawcą) (uzupełniony pismami z dnia 11 lipca 2001 r. oraz z dnia 17 lipca 2001 r.) w sprawie wszczęcia postępowania antymonopolowego w związku ze stosowaniem przez spółkę Metsä Tissue S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornej (zwaną dalej: Spółką) praktyk ograniczających konkurencję polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku odbioru i oczyszczania ścieków komunalnych na terenie Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna poprzez narzucanie Gminie limitu zrzutu ścieków komunalnych odbiegającego od faktycznych możliwości technologicznych eksploatowanej przez nią oczyszczalni ścieków (art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) oraz narzucanie uciążliwych warunków umów, przynoszących przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści (art. 8 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy).

W uzasadnieniu Wnioskodawca podniósł, że Spółka posiada pozycję dominującą na lokalnym rynku odbioru i oczyszczania ścieków komunalnych. Spółka eksploatuje jedyną na terenie Gminy oczyszczalnię ścieków, do której dostarczane są m.in. ścieki komunalne z terenu Gminy.

W ocenie Wnioskodawcy Spółka nadużyła posiadanej pozycji rynkowej poprzez narzucenie Gminie w umowie Nr 02/01 z dnia 2 stycznia 2001 r. na odbiór ścieków

komunalnych z kanalizacji miejskiej limitu zrzutu ścieków komunalnych w wysokości 75 tys. m³/miesiąc, co w ocenie Wnioskodawcy nie jest uzasadnione faktycznymi możliwościami technologicznymi eksploatowanej przez Spółkę oczyszczalni i uniemożliwia w praktyce dalszy rozwój miejskiej sieci kanalizacyjnej. W ocenie Wnioskodawcy powyższe działanie może stanowić praktykę ograniczającą konkurencję określoną w art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Na potwierdzenie stawianego zarzutu Wnioskodawca dołączył opinię spółki Biuro Inżynierii Środowiskowej i Doradztwa Ekologicznego GEA – consulting Sp. z o.o. w Warszawie (GEA – consulting) oraz opinię spółki REWOŚ Sp. z o.o. w Warszawie (REWOŚ). Obie powoływane opinie wskazują, iż nie ma zasadniczych technologicznych barier dla zwiększenia ilości ścieków przyjmowanych przez oczyszczalnię. W ocenie GEA – consulting świadczy o tym okoliczność, iż przy eksploatacji oczyszczalni nie zostały przekroczone graniczne wartości określające przepustowość oczyszczalni – nominalna przepustowość osadników Imhoffa, w których są oczyszczane ścieki z miasta wynosi **7863 m³/dobę**, a dopuszczalna ilość wszystkich ścieków przyjmowanych do oczyszczalni Spółki wynosi, zgodnie z pozwoleniem wodno-prawnym ważnym do końca 2001 r. **28.500 m³/dobę**. Natomiast łączna ilość ścieków oczyszczanych przez Spółkę wynosi jedynie **około 3500 m³/dobę**. Tym samym można przyjąć, iż przedmiotowa oczyszczalnia ma rezerwy przepustowości umożliwiające jej przyjmowanie większej ilości ścieków komunalnych.

Obie opinie podkreślają, iż nie ma przeciwwskazań dla przyjmowania ścieków komunalnych do oczyszczalni przemysłowo-komunalnej. Nie przesądzają one jednak wyraźnie o braku jakichkolwiek ograniczeń dla zwiększenia ilości ścieków komunalnych przyjmowanych na oczyszczalni w Konstancinie-Jeziornej. W opinii REWOŚ zwraca się uwagę, iż w przypadku oczyszczalni Spółki mogą występować technologiczne problemy czyniące problematycznym przyjmowanie przez nią większej ilości ścieków komunalnych. Sygnalizuje się w niej także, iż oczyszczalnia ścieków eksploatowana przez Spółkę jest instalacją o przestarzałym systemie technicznym procesu oczyszczania i jej eksploatacja odbywa się w sposób skuteczny wprawdzie, ale wielokrotnie droższy niż we współczesnych oczyszczalniach. Natomiast w opinii GEA – consulting podniesiono, iż eksploatacja oczyszczalni przy zwiększonej ilości ścieków komunalnych jest kłopotliwa. „Wynika to – jak podnoszą autorzy opinii – z faktu, iż wzrost ilości i udziału ścieków komunalnych w stosunku do ścieków przemysłowych powoduje wzrost stężeń substancji biogennej (azotu i fosforu)”.

W uzasadnieniu zarzutu narzucania przez Spółkę uciążliwych warunków umów przynoszących jej nieuzasadnione korzyści, Wnioskodawca poinformował, iż wraz z przyjęciem kwestionowanego limitu zrzutu ścieków Spółka podwyższyła cenę za oczyszczanie ścieków. Wnioskodawca podniósł, iż dotychczas stosowana przez Spółkę cena za tę usługę (wynosząca 1,93 zł za m³ oczyszczonych ścieków) mieściła się już w górnym przedziale cen występujących w kraju. Tymczasem od dnia 1 lipca 2001 r., zgodnie z Zarządzeniem Zarządu Spółki Nr 11z dnia 25 maja 2001 r. Spółka podniosła cenę za ww. usługę do 2,50 zł za m³. W opinii Wnioskodawcy cena ta, znacznie przekraczając ceny występujące na rynku, nie znajduje ekonomicznego uzasadnienia i stanowi naruszenie zakazu narzucania przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów przynoszących mu nieuzasadnione korzyści (art. 8 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy).

Postanowieniem z dnia 7 września 2001 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające, mające na celu ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przez Spółkę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego.

Postępowanie dotyczyło obu zarzutów zawartych we wniosku.

W odpowiedzi na wezwanie do ustosunkowania się do postawionego przez Wnioskodawcę zarzutu nadużywania przez Spółkę pozycji dominującej na lokalnym rynku odbioru i oczyszczania ścieków na terenie Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna poprzez narzucanie Gminie limitu zrzutu ścieków komunalnych odbiegającego od faktycznych możliwości technologicznych eksploatowanej przez nią oczyszczalni ścieków, Spółka zaprzeczyła, jakoby jej działania miały charakter praktyk ograniczających konkurencję.

Spółka poinformowała, iż eksploatowana przez nią oczyszczalnia z założenia miała głównie służyć oczyszczaniu ścieków przemysłowych, przy niewielkim udziale ścieków komunalnych – zakładano, iż udział ścieków komunalnych w ogóle przyjmowanych ścieków nie będzie przekraczać 10% (pismo Spółki z dnia 25 września 2001 r.).

Obecnie stosunek ścieków przemysłowych do komunalnych kształtuje się na poziomie 1:2, wielokrotnie przekraczając ustalone dla oczyszczalni proporcje. Powyższe twierdzenie Spółka poparła zestawieniem ilości ścieków dopływających do oczyszczalni w okresie od stycznia do sierpnia 2001 r.. Wynika z niego, iż w powoływanym okresie udział ścieków komunalnych w ogóle oczyszczanych ścieków wynosił od **około 42%** (maj 2001 r.) do **ponad 57%** (styczeń 2001 r.). Przy czym spośród wszystkich podmiotów dostarczających do oczyszczalni ścieki komunalne w przedmiotowym okresie Gmina dostarczała od **80%** (czerwiec 2001 r.) do **90%** (sierpień 2001 r.) wszystkich ścieków komunalnych przyjmowanych przez Spółkę do oczyszczenia.

Powyższe okoliczności świadczą według Spółki o tym, iż oczyszczalnia nie jest przygotowana na przyjmowanie jeszcze większej ilości ścieków komunalnych. W jej ocenie świadczy to o konieczności limitowania ilości ścieków komunalnych dostarczanych do oczyszczalni.

Ustosunkowując się do powoływanych przez Wnioskodawcę opinii GEA – consulting oraz REWOŚ Spółka podniosła, iż ww. opinie oparte są na rozważaniach teoretycznych. natomiast rzetelna ocena możliwości technologicznych oczyszczalni Spółki możliwa jest dopiero na podstawie badań laboratoryjnych wykonanych w zakładowym laboratorium. Na podstawie takich badań Spółka stwierdza, iż dalsze zwiększanie ilości ścieków komunalnych powoduje wzrost parametru BZT₅ do wysokości sprzecznej z pozwoleniem wodno-prawnym. Większy udział ścieków komunalnych powoduje znaczny wzrost poziomu fosforanów, co znacznie podraża koszty oczyszczania ścieków.

Spółka zgodziła się jednocześnie z poglądem wyrażonym w opiniach powołanych przez Wnioskodawcę we wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego, iż dla dobra dwóch głównych podmiotów korzystających z oczyszczalni (tj. Spółki oraz Gminy) należy jak najszybciej przystąpić do modernizacji oczyszczalni w celu zmiany jej profilu na oczyszczalnię komunalną (pismo Spółki z dnia 25 września 2001 r.).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

Oczyszczalnia ścieków w Konstancinie-Jeziornej zlokalizowana jest na terenie Spółki. Jest to oczyszczalnia przemysłowo-biologiczna, powstała jako oczyszczalnia zakładowa ówczesnej spółki Warszawskie Zakłady Papiernicze S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornej (WZP S.A.), której Spółka jest następcą prawnym (pismo Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Podstawowym przedmiotem działalności WZP S.A. (a obecnie Spółki) jest wytwarzanie i przetwarzanie papierów (załącznik nr 8 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.). Oczyszczalnia zaprojektowana została tak, by uwzględniać charakter działalności WZP S.A. i uzyskać jej maksymalną efektywność przy oczyszczaniu w głównej mierze ścieków

przemysłowych pochodzących z produkcji papieru z domieszką ścieków komunalnych. Z uwagi na powyższą okoliczność prawidłowa praca oczyszczalni uzależniona jest od zachowania odpowiednich proporcji ścieków przemysłowych do komunalnych – jak podniosła Spółka, udział ścieków komunalnych w ogóle oczyszczanych ścieków przewidywano na 10%, oczyszczalnia przygotowana jest jednak do oczyszczania ścieków przemysłowych z domieszką komunalnych w proporcji 4:1 (por.: pisma Spółki z dnia 22 stycznia 2002 r. oraz z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Oczyszczalnia jest jedyną oczyszczalnią na terenie Gminy i oprócz Spółki korzystają z niej również inne podmioty. Aktualnie Spółka przyjmuje do oczyszczenia ścieki przemysłowe od przedsiębiorców z terenu Gminy, a także ścieki komunalne dostarczane przez Gminę oraz Zespół Szkół w Konstancinie-Jeziorne. Oczyszczalnia przyjmuje do oczyszczenia także ścieki komunalne dostarczane wozami asenizacyjnymi (por.: załącznik nr 3 do pisma Spółki z dnia 25 września 2001 r.).

Oczyszczalnia ścieków zaprojektowana została jako oczyszczalnia zakładowa, w której ścieki komunalne oczyszczane są jedynie dodatkowo, obok ścieków przemysłowych, jednak wraz z rozwojem Gminy zwiększała się systematycznie ilość tych ścieków doprowadzanych do oczyszczalni. Zwiększała się także ilość ścieków komunalnych dostarczanych do oczyszczalni wozami asenizacyjnymi. Zmiany w stosunku między ściekami komunalnymi i przemysłowymi doprowadzanymi do oczyszczalni w Konstancinie-Jeziornej w latach 1995-1997 obrazuje poniższa tabela.

	1995 r.	1996 r.	1997 r.
Ścieki przemysłowe (w m ³)	476.210	402.645	193.000 [#]
Ścieki komunalne dowożone wozami asenizacyjnymi (w m ³)	72.449	77.388	44.860 [#]
Ścieki komunalne z kanalizacji miejskiej (w m ³)	840.634	873.660	394.445 [#]
Ścieki doprowadzane do oczyszczalni ogółem (w m³)	1.389.293	1.353.693	632.305[#]

[#] dane z pierwszej połowy 1997 r.

Tabela 1.: Ilość poszczególnych rodzajów ścieków doprowadzanych do oczyszczalni w Konstancinie-Jeziornej w latach 1995-1997 (na podstawie Projektu techniczno-finansowego modernizacji oczyszczania ścieków bytowo-gospodarczych do 2000 roku w Oczyszczalni Warszawskich Zakładów Papierniczych S.A. w Konstancinie-Jeziornej – załącznik nr 10 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Z powyższej tabeli wynika, iż w brany pod uwagę okresie zwiększał się proporcjonalny udział ścieków komunalnych doprowadzanych do oczyszczalni siecią kanalizacyjną w ogóle oczyszczanych w oczyszczalni ścieków (z około 60% w roku 1995 do 62% w pierwszej połowie 1997 r.).

Stale obniżała się jednocześnie faktyczna ilość oczyszczanych ścieków przemysłowych: w roku 1995 wynosiła ona około 1322 m³/dobę (około 34,8% ogółu oczyszczanych ścieków), natomiast w roku 1997 już tylko około 1072 m³/dobę (około 31% ogółu oczyszczanych ścieków). Z danych zawartych w powyższej tabeli wynika dodatkowo, iż wzrost ilości oczyszczanych ścieków komunalnych nie wyrównywał w latach 1995-1997 spadku oczyszczanych ścieków przemysłowych. W przedmiotowym okresie średnia dobową ilość wszystkich oczyszczanych ścieków **spadła o prawie 10%**, z około 3859 m³/dobę w roku

1995 do około 3512 m³/dobę w pierwszej połowie 1997 r.

W omawianym okresie systematycznie obniżała się jakość pracy oczyszczalni. Jak podkreślono w przekazanej przez Spółkę opinii Rzecznawcy MOŚZNiL w zakresie ochrony wód i gospodarki wodnej „w latach 1995 – 1997 sprawność usuwania zawiesiny ogólnej zmniejszyła się do około 56% zaś sprawność usuwania zanieczyszczeń organicznych wyrażona w BZT₅ z około 17,5% do około 8%” (por.: Ocena rozwiązań projektowych modernizacji oczyszczalni ścieków komunalnych i przemysłowych dla Warszawskich Zakładów Papierniczych, załącznik nr 11 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.). Powoływana opinia wskazywała, iż trudności w eksploatacji oczyszczalni mogą wynikać z faktu zwiększania się ilości doprowadzanych do niej ścieków komunalnych (por.: pismo Wnioskodawcy z dnia 26 listopada 2001 r.).

Od początku 1996 r. WZP S.A. świadczyły na rzecz Gminy usługi odbioru ścieków komunalnych oraz dostawy wody pitnej do sieci wodociągowej na podstawie Umowy Nr 24/96 z dnia 1 stycznia 1996 r. Umowa nie przewidywała limitu dostarczanych przez Gminę ścieków. Także późniejsze aneksy do ww. umowy nie wprowadziły takiego limitu: obowiązującym od dnia 1 października 1997 r. Aneks nr 1 wprowadzono zmiany w zakresie zasad płatności, natomiast od dnia 1 marca 1999 r. wprowadzono zmiany odnośnie sposobu określania ilości ścieków komunalnych przyjmowanych przez oczyszczalnię z osiedla Porąbka oraz zasad zmiany w zakresie zasad dokonywania opłat za wodę i ścieki (por.: aneksy nr 1-3 do pisma Wnioskodawcy z dnia 26 listopada 2001 r.).

W związku z rozwojem sieci kanalizacyjnej w Gminie podjęto działania mające na celu zwiększenie ilości ścieków komunalnych oczyszczanych w przedmiotowej oczyszczalni. W dniu 2 czerwca 1997 r. WZP S.A. oraz Urząd Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna zawarły Umowę Nr 55/97 (zwaną dalej: Umową modernizacyjną) w sprawie wspólnej modernizacji eksploatowanej przez WZP S.A. oczyszczalni ścieków w sposób umożliwiający zwiększenie przyjmowania przez oczyszczalnię ścieków komunalnych do **3500 m³/dobę**, co miało zabezpieczyć potrzeby Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna do końca 2000 r. (załącznik nr 2 do pisma Wnioskodawcy z dnia 31 stycznia 2002 r.).

Ustalono, iż koszt modernizacji pokryją wspólnie obie strony umowy. Przy czym udział Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna w finansowaniu pierwszego etapu planowanej modernizacji określono na 90% planowanych kosztów (§ 4 Umowy modernizacyjnej). Przyjęto ponadto, iż oczyszczalnia będzie stanowić własność Urzędu Miasta i Gminy w części odpowiadającej wysokości nakładów poniesionych przez Gminę na modernizację oczyszczalni. Zasady eksploatacji oczyszczalni przez WZP S.A. miała określać dodatkowa umowa z Urzędem Miasta i Gminy (§ 6 Umowy modernizacyjnej).

Jednocześnie WZP S.A. zagwarantowały, iż będą odbierać i oczyszczać ścieki komunalne z kanalizacji miejskiej co najmniej do dnia 31 grudnia 2003 r. w ilości określonej w umowie (§ 7 ust. 1 Umowy modernizacyjnej). Na wypadek zbycia majątku WZP S.A. w postaci rzeczowej lub większościowego pakietu akcji określono, iż następcą prawnym WZP S.A. zobowiązany jest do oczyszczania ścieków komunalnych w oczyszczalni do dnia 31 grudnia 2003 r. (§ 8 w związku z § 7 ust. 1 Umowy modernizacyjnej).

W wykonaniu ww. umowy w sierpniu 1997 r. opracowany został przez zespół pracowników WZP S.A. „Projekt techniczno-finansowy modernizacji oczyszczania ścieków bytowo-gospodarczych do 2000 roku w oczyszczalni WZP S.A. w Konstancinie-Jeziornej” (Projekt modernizacji) (załącznik nr 10 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

W ww. projekcie stwierdzono między innymi, iż przedmiotowa oczyszczalnia nie posiada warunków technologicznych do przyjmowania większej ilości ścieków komunalnych, ponieważ istniejący ciąg technologiczny mechanicznego oczyszczania ścieków komunalnych

wspólnie ze ściekami przemysłowymi na skutek wzrastającej ilości tych pierwszych w stopniu niedostatecznym redukuje ładunki zanieczyszczeń (szczególnie w zakresie zawiesiny i BZT₅).

W Projekcie modernizacji zauważono, iż w pierwszej połowie 1997 r. nastąpił znaczny spadek efektywności osadników Imhoffa odpowiedzialnych za redukcję zawiesiny oraz BZT₅ i tym samym decydujących o sprawności procesu oczyszczania. Planowana modernizacja przyczynić się miała do zmniejszenia ładunków zanieczyszczeń i tym samym zwiększenia ilości oczyszczanych ścieków komunalnych dopływających do oczyszczalni kanalizacją miejską (por.: Projekt modernizacji, s. 5 i 18).

Przewidziano, iż w efekcie zaplanowanej modernizacji możliwy będzie wzrost do roku 2000 ilości ścieków dopływających kanalizacją sanitarną o ok. 700 m³/dobę. W wyniku modernizacji średni dopływ ścieków z sieci kanalizacyjnej miał wynosić **3100 m³/dobę** (ok. 93.000 m³/miesiąc), z czego **ok. 470 m³/dobę** (ok. 14.100 m³/miesiąc) miały stanowić ścieki komunalne z terenu WZP S.A (por.: Projekt modernizacji, s. 19). Tym samym planowane zwiększenie efektywności oczyszczalni w wyniku omawianej modernizacji pozwoliłoby na przyjęcie do roku 2000 ścieków komunalnych z kanalizacji miejskiej w ilości **ok. 2630 m³/dobę** (ok. 78.900 m³/miesiąc).

Powyższy projekt modernizacji został pozytywnie zaopiniowany przez Rzeczoznawcę Ministerstwa Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w zakresie ochrony wód i gospodarki wodnej (załącznik nr 11 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.). Pozytywnie zaopiniowała go także Gmina, która zgodnie z powoływaną wyżej umową Nr 55/97 miała partycypować w kosztach modernizacji (załącznik nr 12 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

W dniu 9 grudnia 1997 r. WZP S.A. oraz Gmina zaakceptowały przystąpienie do pierwszego etapu modernizacji oczyszczalni. Jednocześnie stwierdzono, iż WZP S.A. oraz Gmina powinny do końca 1998 r. wypracować rozwiązanie problemu docelowej grupowej oczyszczalni ścieków (załącznik nr 13 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Z informacji przekazanych przez Spółkę oraz Wnioskodawcę wynika, iż Gmina partycypowała jedynie w pierwszym etapie – częściowej tylko – modernizacji oczyszczalni (pismo Wnioskodawcy z dnia 15 kwietnia 2002 r.). Dalsza modernizacja oczyszczalni nie była prowadzona.

Wyjaśnienia i dokumentów przedstawione w postępowaniu wyjaśniającym wskazują, iż do chwili wydania niniejszej decyzji nie doszło między Gminą a Spółką do porozumienia w sprawie zasad prowadzenia dalszej modernizacji oczyszczalni ścieków umożliwiającej zrealizowanie założeń umowy Nr 55/97.

Prezes Urzędu ustalił, iż Gmina odstąpiła od wspólnej realizacji planu modernizacji oczyszczalni ścieków eksploatowanej przez Spółkę. Wobec braku partycypacji w ustalonych kosztach modernizacji oczyszczalni, Gmina nie stała się współwłaścicielem oczyszczalni z mocy § 6 Umowy modernizacyjnej. Gmina podejmowała inicjatywy zakupu oczyszczalni ścieków w Konstancinie-Jeziornej jednak do zakupu przez Gminę ww. oczyszczalni nie doszło wskutek sprzeciwu Rady Miasta wyrażonego na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2000 r. (artykuł pt. „Oczyszczalnia dla Konstancina. Nie kupili!!!” [w:] Nad Wisłą, Nr 12 z dnia 12 grudnia 2000 r.).

W dniu 14 kwietnia 2000 r. decyzją Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy nazwa spółki WZP S.A. została zmieniona na Metsä Tissue S.A. (por.: pismo Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

W dniu 2 stycznia 2001 r. Spółka zawarła z Miastem i Gminą Konstancin-Jeziorna – Zakładem Gospodarki Komunalnej w Konstancinie-Jeziornej umowę Nr 02/01 określającą nowe warunki doprowadzania przez Gminę ścieków komunalnych kanalizacją miejską do oczyszczalni ścieków eksploatowanej przez Spółkę oraz zasad rozliczania należności za świadczenia będące jej przedmiotem.

Umowa nie określiła wysokości cen za usługi świadczone przez Spółkę w zakresie dostarczania wody i oczyszczania ścieków, a jedynie ustaliła tryb ich zmiany. Zgodnie z § 10 ww. umowy o zmianie cen za odprowadzane ścieki Spółka jest zobowiązana zawiadomić pisemnie Gminę na 50 dni przed planowaną zmianą. Cena może zostać zmieniona dwa razy w roku oraz w każdym przypadku, gdy zmieniają się opłaty publiczne i środowiskowe związane z oczyszczaniem ścieków. Wprowadzenie nowej stawki opłat powinno być poprzedzone przedstawieniem kalkulacji uwzględniającej koszty mające wpływ na oczyszczanie 1 m³ ścieków.

Umowa wprowadziła ponadto limit zrzutu ścieków dostarczanych do oczyszczalni Spółki kanalizacją miejską. Stosownie do § 3 ww. umowy maksymalna ilość ścieków dopływających kanalizacją, określona została na 75 tyś. m³/miesiąc.

Spółka określiła także miesięczny limit zrzutu ścieków wobec wszystkich przedsiębiorców dowożących do oczyszczalni ścieki komunalne wozami asenizacyjnymi. Spośród podmiotów dostarczających ścieki komunalne kanalizacją sanitarną i przemysłową Spółka określiła limit jedynie zrzutu ścieków jedynie wobec Gminy. Spółka nie wprowadziła natomiast limitu zrzutu ścieków przyjmowanych od pozostałych przedsiębiorców na dostarczane przez nich ścieki komunalne oraz przemysłowe (załącznik nr 3 do pisma Spółki z dnia 25 września 2001 r. oraz pismo Spółki z dnia 22 stycznia 2002 r., s. 3).

Fakt narzucenia Gminie limitu zrzutu ścieków oraz jego wysokość zakwestionował Burmistrz Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna – Wnioskodawca w niniejszym postępowaniu.

W wyniku negocjacji między Gminą a Spółką przyjęto Aneks Nr 1/01 do powoływanej wyżej Umowy nr 02/01, w którym podwyższono od dnia 1 sierpnia 2001 r. maksymalną ilość ścieków dopływających do oczyszczalni Spółki kanalizacją miejską do 100.000 m³/miesiąc (załącznik nr 8 do pisma Spółki z dnia 25 września 2001 r.).

Wnioskodawca wyjaśnił, iż przyznanie przez Spółkę ww. wyższego limitu faktycznie nie oznacza zwiększenia ilości ścieków dostarczanych przez Gminę do oczyszczalni – jest to jedynie efekt zainstalowania przez Spółkę mierników ilości ścieków, które pozwoliły określić rzeczywistą ilość ścieków zrzucanych przez Gminę, którą wcześniej określano szacunkowo (pismo Wnioskodawcy z dnia 31 stycznia 2002 r.).

Pismem z dnia 26 września 2001 r. Wnioskodawca poinformował o toczących się pomiędzy Gminą a Spółką negocjacjach w sprawie zakupu oczyszczalni ścieków przez Gminę. W dniu 26 listopada 2001 r. Wnioskodawca poinformował o przedłużaniu się tych negocjacji i braku możliwości określenia terminu ich zakończenia. W późniejszym czasie Wnioskodawca nie informował o ewentualnym zakończeniu powyższych negocjacji.

Prezes Urzędu, mając na uwadze okoliczność, iż przedstawione przez Wnioskodawcę w ramach niniejszego postępowania informacje i dokumenty, a także udzielone przez Spółkę wyjaśnienia stanowią materiał dowodowy wystarczający do oceny, czy w przedmiotowej sprawie istnieje możliwość podjęcia działań przewidzianych w ustawie o ochronie

konkurencji i konsumentów, zamknął postępowanie wyjaśniające (postanowienie z dnia 20 maja 2002 r.).

W czasie postępowania Spółka podtrzymała twierdzenie, iż narzucenie Gminie limitu zrzutu ścieków na oczyszczalnię nie stanowi praktyki ograniczającej konkurencję. Podkreśliła, iż jako przedsiębiorca, któremu w naturalny sposób zależy na wytworzeniu zysku, jest zainteresowana oczyszczaniem jak największej ilości ścieków. Jednak przy eksploatacji oczyszczalni ścieków Spółka musi mieć również na uwadze możliwości techniczne oczyszczalni, które w przedmiotowej sprawie uniemożliwiają zachowanie wymaganych parametrów przy zwiększonej ilości ścieków komunalnych (pismo Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Wnioskodawca, mimo podwyższenia limitu zrzutu ścieków do oczyszczalni z 75.000 m³/miesiąc do 100.000 m³/miesiąc, podtrzymał twierdzenie, iż ustalając ww. limit zrzutu ścieków na oczyszczalnię Spółka naruszyła zakaz nadużywania pozycji dominującej na rynku polegające na ograniczaniu produkcji, zbytu lub postępu technicznego ze szkodą dla kontrahentów lub konsumentów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zarzut przedstawiony we wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego, będący przedmiotem niniejszej decyzji, dotyczy stosowania praktyki ograniczającej konkurencję polegającej na nadużywania pozycji dominującej na rynku poprzez ograniczanie produkcji, zbytu lub postępu technicznego ze szkodą dla kontrahentów lub konsumentów (art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku właściwym. Przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości uznawane są przez ich nabywców za substytuty oraz oferowane są na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji (art. 4 pkt 8 ww. ustawy).

W przedmiotowej sprawie rynkiem właściwym pod względem produktowym (przedmiotowym) jest rynek odbioru i oczyszczania ścieków przyjmowanych z kanalizacji miejskiej w Mieście i Gminie Konstancin-Jeziorna (Gminie). Rynek ten ma charakter lokalny. Pod względem geograficznym (terytorialnym) ograniczony jest do obszaru Gminy.

Możliwość stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku właściwym uzależniona jest od uprzedniego stwierdzenia, iż przedsiębiorca na tak określonym rynku posiada pozycję dominującą. Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pozycja dominująca to pozycja przedsiębiorcy na rynku, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Na terenie Gminy Spółka jest jedynym przedsiębiorcą świadczącym usługi polegające na oczyszczaniu ścieków. Ww. usługi dokonywane są wyłącznie w oczyszczalni ścieków

eksploatowanej przez Spółkę. W związku z tym nie ulega wątpliwości, iż posiada ona pozycję dominującą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Sam fakt posiadania przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku właściwym nie jest jeszcze podstawą do zastosowania wobec niego sankcji określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Ustawa nie dotyczy bowiem stanów faktycznych posiadania przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku – jej celem jest przeciwdziałanie przypadkom nadużywania tej pozycji. Przykładowe sposoby nadużycia tej pozycji określone są w art. 8 ust. 2 ww. ustawy.

W przedmiotowej sprawie Wnioskodawca zarzuca Spółce nadużycie pozycji dominującej w sposób określony w art. 8 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy. Stosownie do powołanego przepisu zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców poprzez ograniczanie produkcji, zbytu lub postępu technicznego ze szkodą dla kontrahentów lub konsumentów.

Zgodnie z powyższym możliwość stwierdzenia, iż doszło do naruszenia przez przedsiębiorcę pozycji dominującej w sposób określony w art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy uzależniony jest od łącznego spełnienia następujących kryteriów:

- ograniczania przez przedsiębiorcę produkcji, zbytu lub postępu technicznego,
- wystąpienia po stronie kontrahentów lub konsumentów szkody.

Podkreślenia wymaga, iż nie każde ograniczanie przez przedsiębiorcę produkcji, zbytu lub postępu technicznego może być uznane za praktykę ograniczającą konkurencję w rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nadmiernym rygoryzmem ustawy byłoby bowiem uznanie za praktykę ograniczającą konkurencję każdego przypadku ograniczania przez przedsiębiorcę produkcji, zbytu lub postępu technicznego. Za praktykę z art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy nie uważa się zatem stosowania określonych w nim ograniczeń, jeżeli wynika to z braku możliwości produkcji, sprzedaży lub skupu.

Zauważyć należy, iż omawiany przepis stanowi odpowiednik art. 7 ust. 1 pkt 1 nieobowiązującej ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 ze zm.), który wyraźnie przewidywał, iż przedsiębiorcom zajmującym pozycję monopolistyczną zakazuje się ograniczania, mimo posiadanych możliwości, produkcji, sprzedaży lub skupu towarów, w szczególności prowadzącego do podwyższania cen sprzedaży lub obniżania cen skupu. Przy czym na gruncie ww. przepisu podkreślano, iż możliwości produkcji, sprzedaży lub skupu, do których przepis się odnosi, powinno się interpretować według kryteriów zobiektywizowanych, uwzględniających profesjonalny charakter działalności gospodarczej. Zgodnie z przytoczonym rozumowaniem zarzut stosowania praktyki z art. 7 ust. 1 pkt 1 powoływanej ustawy w przypadku odrzucenia przez niego zamówienia można było postawić przedsiębiorcy, jeśli mógłby je zrealizować przy zachowaniu należytej staranności (por. S. Gronowski: Ustawa antymonopolowa. Komentarz, Warszawa 1999, s. 249).

Art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera przesłanki obiektywnego braku posiadanych możliwości produkcji lub zbytu, jako przesłanki wyłączającej zastosowanie ww. przepisu. Nie oznacza to jednak, by ustawa uniezależniła odpowiedzialność przedsiębiorcy z tytułu naruszenia omawianego art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy od posiadanych możliwości technologicznych. Za bezsprzeczne uznaje się, iż możliwość stwierdzenia, iż działanie przedsiębiorcy stanowi naruszenie zakazu nadużywania pozycji dominującej w sposób określony w art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy uzależnione jest także od rozstrzygnięcia, czy stosowane przez niego ograniczenie produkcji, zbytu lub postępu technicznego uzasadnione jest obiektywnymi możliwościami tego przedsiębiorcy.

Możliwość stwierdzenia, że skarżone przez Wnioskodawcę działania Spółki polegające na stosowaniu wobec Gminy limitu zrztu ścieków do eksploatowanej przez Spółkę oczyszczalni ścieków mogły stanowić naruszenie zakazu nadużywania pozycji dominującej określonego w art. 8 ust., 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzależnione jest od uprawdopodobnienia, iż posiadane przez Spółkę obiektywne możliwości umożliwiają jej przyjmowanie większej – nielimitowanej ilości ścieków komunalnych.

Tymczasem zgromadzone w przedmiotowym postępowaniu wyjaśniającym informacje i dokumenty w ocenie Prezesa Urzędu jednoznacznie wskazują, iż Spółka nie posiada możliwości technicznych, by przyjąć do eksploatowanej przez nią oczyszczalni większą ilość ścieków komunalnych.

Prezes Urzędu ustalił, iż przepustowość oczyszczalni Spółki umożliwia jej przyjęcie znacznie większej ilości ścieków niż przyjmowana obecnie. Zgodnie z danymi zawartymi w opinii GEA – consulting nominalna przepustowość osadników Imhoffa, w których są oczyszczane ścieki z miasta wynosi **7863 m³/dobę**. A zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym, ważnym do końca 2001 r. dopuszczalna ilość ścieków, oczyszczanych w oczyszczalni Spółki wynosi **28.500 m³/dobę** (por. opinia GEA –consulting, załącznik do pisma Wnioskodawcy z dnia 11 czerwca 2001 r.). Tymczasem w pierwszym kwartale 2002 r. ilość ścieków doprowadzanych do oczyszczalni wyniosła średnio **ok. 3410 m³/dobę**, przy łącznej ilości ścieków doprowadzanych do oczyszczalni w wysokości **ok. 6923 m³/dobę** (por.: załącznik nr 7 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Ograniczenia w możliwości przyjmowaniu nielimitowanej ilości ścieków komunalnych nie wynikają tym samym z ograniczeń w przepustowości przedmiotowej oczyszczalni ścieków – fakt ten nie przesądza jednak o braku innych ograniczeń dla zwiększenia przez Spółkę ilości przyjmowanych ścieków komunalnych.

Materiał zgromadzony w czasie postępowania pozwala na przyjęcie, iż istnieją obiektywne ograniczenia w możliwości przyjmowania do oczyszczalni Spółki ścieków komunalnych w nielimitowanej ilości, które wynikają z charakteru oczyszczalni i wynikającego z tego stosowanego do oczyszczalni ścieków procesu technologicznego.

Informacje przekazane zarówno przez Spółkę jak i przez stronę wnioskującą o wszczęcie postępowania antymonopolowego dowodzą, iż oczyszczalnia ścieków w Konstancinie-Jeziornej to oczyszczalnia zakładowa, która powstała w celu oczyszczania głównie ścieków przemysłowych. Stosowany w niej proces technologiczny oczyszczania ścieków umożliwia jej prawidłowe funkcjonowanie jedynie przy zachowaniu odpowiednich proporcji między ściekami przemysłowymi a ściekami komunalnymi wprowadzanymi do oczyszczalni siecią komunalną oraz dowożonych wozami asenizacyjnymi. Zachwianie tych proporcji w związku ze stale zwiększającą się ilością ścieków komunalnych doprowadzanych z kanalizacji miejskiej doprowadziło w latach 1995-1997 do znacznego obniżenia sprawności pracy oczyszczalni (por.: Ocena rozwiązań projektowanych modernizacji oczyszczania ścieków komunalnych i przemysłowych dla Warszawskich Zakładów Papierniczych – załącznik nr 11 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Do chwili wydawania niniejszej decyzji nie doszło do modernizacji oczyszczalni (por.: załącznik nr 14 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.). Z uwagi na powyższą okoliczność, konstatacje dotyczące technologicznych możliwości zwiększenia ilości oczyszczanych na oczyszczalni Spółki ścieków komunalnych z terenu Gminy pozostają aktualne. W przedstawionej przez Wnioskodawcę opinii REWOŚ podniesiono, iż w oczyszczalni Spółki mogą występować technologiczne problemy czyniace

problematycznym przyjmowanie przez nią większej ilości ścieków komunalnych. Sygnalizuje się w niej, iż oczyszczalnia ścieków eksploatowana przez Spółkę jest instalacją o przestarzałym systemie technicznym procesu oczyszczania i jej eksploatacja odbywa się w sposób skuteczny wprawdzie, ale wielokrotnie droższy niż we współczesnych oczyszczalniach. Także w opinii GEA – consulting podniesiono, iż eksploatacja oczyszczalni przy zwiększonej ilości ścieków komunalnych jest kłopotliwa (por.: pismo Wnioskodawcy z dnia 11 czerwca 2001 r.).

Z założenia oczyszczalnia miała głównie służyć oczyszczaniu ścieków przemysłowych, przy niewielkim udziale ścieków komunalnych – zakładano, iż udział ścieków komunalnych w ogóle przyjmowanych ścieków nie będzie przekraczać 10%. Tymczasem w obecnej chwili ścieki komunalne stanowią około połowy wszystkich przyjmowanych ścieków. Jak wynika z przedstawionego przez Spółkę zestawienia ilości ścieków dopływających do oczyszczalni od stycznia do sierpnia 2001 r., w powoływanym okresie ilość ścieków komunalnych w ogóle oczyszczanych ścieków wynosiła od 42% (maj 2001 r.) do ponad 57% (styczeń 2001 r.).

W świetle powyższego – w przypadku zwiększenia ilości przyjmowanych ścieków komunalnych, dla zachowania odpowiednich proporcji między poszczególnymi rodzajami ścieków, co jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowości procesu oczyszczania, niezbędne byłoby proporcjonalne zwiększenie ilości ścieków przemysłowych dopływających do oczyszczalni.

Tymczasem w świetle zgromadzonego materiału dowodowego wydaje się to problematyczne. Jak podniosła Spółka, przedsiębiorcy korzystający z jej oczyszczalni, w tym sama Spółka, organizują proces produkcyjny w taki sposób, by zmniejszyć ilość poboru wody do celów produkcyjnych i tym samym ilość odprowadzanych ścieków przemysłowych. Jest to korzystne nie tylko ze względów ekonomicznych, ale także ze względu na potrzebę ochrony środowiska naturalnego i oszczędne gospodarowanie zasobami naturalnymi (pismo Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Opisaną tendencję wyraźnie pokazuje poniższa tabela.

	1997 r.	1998 r.	1999 r.	2000 r.	2001 r.
Ścieki przemysłowe (w m ³)	2.719.334	2.536.448	1.538.894	1.193.808	1.165.837
Ścieki komunalne (w m ³)	874.176	884.958	781.553	783.859	1.027.742
Ścieki doprowadzane do oczyszczalni ogółem	3.593.510	3.421.406	2.320.447	1.977.667	2.193.579

Tabela 2.: Ilość ścieków komunalnych i przemysłowych doprowadzanych do oczyszczalni w Konstancinie-Jeziornej w latach 1997-2001 (źródło: Bilans dopływających ścieków do oczyszczalni – załącznik do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Jak wynika z powyższej tabeli w okresie od 1997 r. do 2001 r. **o niemal 58% zmniejszyła się** ilość ścieków przemysłowych doprowadzanych do oczyszczalni Spółki. W tym samym okresie ilość ścieków komunalnych (doprowadzanych z kanalizacji komunalnej oraz dostarczanych wozami asenizacyjnymi) **wzrosła o ponad 17%**.

W ocenie Prezesa Urzędu powyższe okoliczności w wystarczającym zakresie dowodzą, iż eksploatowana przez Spółkę oczyszczalnia nie jest przygotowana na przyjmowanie

zwiększonej ilości ścieków komunalnych, a stosowane przez nią limitowanie zrzutu ścieków jest usprawiedliwione.

Wobec powyższych okoliczności, a także w świetle zbieżnych opinii powołanych przez Spółkę i Wnioskodawcę Prezes Urzędu przyjął za bezsporne, iż istniejący proces technologiczny oczyszczania ścieków w oczyszczalni Spółki znacząco utrudnia przyjmowanie zwiększonej ilości ścieków komunalnych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pragnie dodatkowo zauważyć, iż w świetle uzyskanych informacji zdziwienie budzi wysuwanie przez Wnioskodawcę w czerwcu 2001 r. wobec Spółki zarzutu, iż w eksploatowanej przez nią oczyszczalni nie istnieją ograniczenia technologiczne uniemożliwiające przyjmowanie przez nią do oczyszczenia ilości ścieków komunalnych, która zapewniłaby Gminie możliwość rozwoju sieci kanalizacyjnej w Gminie.

W ocenie Prezesa Urzędu z powoływanej wyżej umowy Nr 55/97 między Gminą (reprezentowaną m.in. przez Wnioskodawcę – Burmistrza Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna) a WZP S.A. (których następcą prawnym jest Spółka) wynika, iż Gmina już w chwili podpisywania ww. umowy (a więc ponad cztery lata od chwili złożenia wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego w przedmiotowej sprawie) wiedziała, iż oczyszczalnia ścieków w Konstancinie-Jeziornej nie jest przystosowana do przyjmowania ścieków komunalnych w ilości wynikającej z planowanego przez Gminę rozwoju miejskiej sieci kanalizacyjnej. W celu zapewnienia możliwości realizacji ww. planu rozwoju sieci kanalizacyjnej Gmina zgodziła się w ww. umowie na partycypowanie w znacznych kosztach modernizacji oczyszczalni ścieków w Konstancinie-Jeziornej.

Należy zwrócić uwagę, iż w opinii Wydziału Architektury i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna z dnia 3 listopada 1997 r. (L.dz. AOS/7623/48/97) wskazuje się wręcz, iż nawet przyjęty wspólnie przez Gminę i Spółkę ww. projekt modernizacji oczyszczalni ścieków nie stanowi docelowego rozwiązania problemu dostarczania do oczyszczalni Spółki zwiększonej ilości ścieków komunalnych z terenu Gminy (załącznik nr 12 do pisma Spółki z dnia 15 kwietnia 2002 r.).

Tym samym z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że nie naruszono zakazu określonego art. 8 ust 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem niniejszej Delegatury.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Otrzymuje:

Pan

Ignacy Gołębiowski

Burmistrz Miasta i Gminy

Konstancin-Jeziorna

Urząd Miasta i Gminy

Konstancin-Jeziorna

ul. Warszawska 32

05-520 Konstancin-Jeziorna